

Sygn. akt III CSK 184/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa M. K.

przeciwko R. K., K. D i [...] S.A. z siedzibą  
w W.

o nakazanie złożenia oświadczenia woli i zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 29 września 2015 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powoda  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie  
z dnia 4 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa 1238/14,

**odrzuca skargę kasacyjną.**

## UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2014 r. nakazał pozwanym opublikowanie na antenie telewizji [...] podczas emisji wieczornego wydania programu „F.” sprecyzowanego oświadczenia, którego treść była zgodna z żądaniem powoda, zasądził na jego rzecz kwotę 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 1 czerwca 2012 r. i oddalił dalej idące powództwo, dotyczące pozostałej części zadośćuczynienia, którego wysokość powód określił na kwotę 100.000 zł.

Powód zaskarżył ten wyrok w zakresie oddalającym roszczenie o zadośćuczynienie. Pozwani zakwestionowali rozstrzygnięcie w zakresie uwzględniającym powództwo.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w Krakowie zmienił wyrok Sądu Okręgowego (pkt 1) w odniesieniu do treści nakazanego pozwanym oświadczenia i oznaczenia sumy zadośćuczynienia na kwotę 5 000 zł; oddalił apelację pozwanych w pozostałym zakresie i apelację powoda w całości (pkt 2) oraz orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego.

Powód zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego „w części pkt I sentencji w zakresie, w jakim dotyczy zmiany formy oświadczenia pozwanych, mającego zniwelować naruszenie dóbr osobistych powoda oraz treści tego oświadczenia w zakresie usunięcia z niej imienia i nazwiska powoda”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedmiotem zaskarżenia skargą kasacyjną może być tylko orzeczenie istniejące, obejmujące rozstrzygnięcie merytoryczne o przedmiocie zgłoszonego żądania lub formalne, w odniesieniu do odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania, kończące postępowanie w sprawie. Sąd drugiej instancji, w uwzględnieniu apelacji pozwanych, wydał wyrok reformatoryjny, który powinien być tak sformułowany, aby sentencja zawierała orzeczenie o oddaleniu powództwa w całości lub w części, jako wyniku dokonanej zmiany (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2012 r., II CSK 679/12, niepubl.). Zastąpienie orzeczenia nakazania pozwanym złożenia oświadczenia, sprecyzowanego przez

powoda, orzeczeniem zawierającym oświadczenie zmieniające tę treść, nie spełnia wymagania orzeczenia o oddaleniu powództwa w pozostałej części. Doszło zatem do nieorzeczenia o całości żądania, a wadliwość ta nie została naprawiona przez uzupełnienie wyroku na podstawie art. 350 § 1 w związku z art. 391 § 1 k.p.c.

Skierowanie przez powoda skargi kasacyjnej do orzeczenia przyznającego mu uprawnienie było niedopuszczalne. Jego interes prawny w rozumieniu przyjętym w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2014 r., III CSK 88/13 (OSNC 2014 nr 11, poz. 108), narusza nieuwzględnienie roszczenia w żądanym kształcie, ale w tym względzie brak orzeczenia i tym samym substratu zaskarżenia. Prowadzi to do odrzucenia skargi kasacyjnej na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 2 i 3 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.